

CONTRA LAIE: la dignitat de deixar de servir

Al febrer de l'any passat l'empresa Laietana de Llibreteries SL (LAIE) passa a fer-se càrrec del servei de Bar, Catering i Cafeteria de l'Auditori. Des del primer moment, ataca les treballadores (intentant acomiadar algunes, pagant per sota de les condicions de l'acord, sense entregar les nòmines, sense pagar setmanalment, etc.) per tal d'eliminar tota una sèrie de condicions laborals que havien aconseguit durant una vaga anterior. Finalment LAIE acomiada 9 de les 18 treballadores, i proclama obertament que el seu objectiu és destruir les millores laborals i poder substituir a les companyes per treballadores fixes discontinues amb condicions inferiors.

Davant d'aquesta situació les treballadores que quedaven decidiren posar-se en vaga solidaritzant-se amb les acomiadades. Les exigències són la readmissió de les acomiadades, el manteniment de les condicions laborals i que totes les companyes que vagin a treballar a l'Auditori se'ls pagui i tinguin les mateixes condicions que elles.

I després de més de 5 mesos la vaga indefinida continua!

Contractes per hores i contractes verbals (que permeten que per acomiadar-te senzillament t'han de deixar de trucar!), sous miserables, sense indemnitzacions per acomiadaments, sense pagar hores extres, nocturnitats o festius, sense tenir un sou garantit, sense vacances ni baixes remunerades, sense cap seguretat, etc. Aquestes són algunes de les condicions contra les que van lluitar.

No ens sona? No ens sona a totes?

Ens llancen a competir entre nosaltres desbocadament per aconseguir curros de merda, mirem a una altra banda quan acomiaden companyes o bé desnonen veïnes. Terroritzats com estem al xantatge de l'atur i l'exclusió sempre trobem bones excuses que ens disculpen. Mentre ho encarem soles serem totalment vulnerables a la voluntat dels empresaris i a la inseguretat i incertesa del mercat.

És per això que ens sorprèn quan veiem la dignitat d'unes persones que han sigut capaces d'anar totes a una, que han sigut capaces de no tenir excuses, de no abaixar el cap. És per això que apel·lem a la solidaritat amb totes aquelles que ens mostrin un camí diferent a l'habitual, un camí que cridi orgullós el que significa estar juntes, recolzar-nos, respectar-nos, un camí que ens mostri com la comunitat pot vèncer la por i la soledat.

Sota les seves lleis, les seves normes sempre estarem soles davant el perill que facin amb nosaltres el que vulguin. Quan ens organitzem, quan comprem que els interessos i les necessitats de cada una ho són de totes nosaltres, quan entenem que juntes sempre som més fortes que soles, aleshores podem començar a vèncer la por, la inseguretat, la tristesa, la soledat.

SOLIDARITAT AMB LES TREBALLADORES DE L'AUDITORI

BOICOT A LAIE

**CONTRA LA SOLEDAT QUE ENS IMPOSA EL CAPITALISME:
TOTES A UNA**

CONTRA LAIE: la dignitat de deixar de servir

Al febrer de l'any passat l'empresa Laietana de Llibreteries SL (LAIE) passa a fer-se càrrec del servei de Bar, Catering i Cafeteria de l'Auditori. Des del primer moment, ataca les treballadores (intentant acomiadar algunes, pagant per sota de les condicions de l'acord, sense entregar les nòmines, sense pagar setmanalment, etc.) per tal d'eliminar tota una sèrie de condicions laborals que havien aconseguit durant una vaga anterior. Finalment LAIE acomiada 9 de les 18 treballadores, i proclama obertament que el seu objectiu és destruir les millores laborals i poder substituir a les companyes per treballadores fixes discontinues amb condicions inferiors.

Davant d'aquesta situació les treballadores que quedaven decidiren posar-se en vaga solidaritzant-se amb les acomiadades. Les exigències són la readmissió de les acomiadades, el manteniment de les condicions laborals i que totes les companyes que vagin a treballar a l'Auditori se'ls pagui i tinguin les mateixes condicions que elles.

I després de més de 5 mesos la vaga indefinida continua!

Contractes per hores i contractes verbals (que permeten que per acomiadar-te senzillament t'han de deixar de trucar!), sous miserables, sense indemnitzacions per acomiadaments, sense pagar hores extres, nocturnitats o festius, sense tenir un sou garantit, sense vacances ni baixes remunerades, sense cap seguretat, etc. Aquestes són algunes de les condicions contra les que van lluitar.

No ens sona? No ens sona a totes?

Ens llancen a competir entre nosaltres desbocadament per aconseguir curros de merda, mirem a una altra banda quan acomiaden companyes o bé desnonen veïnes. Terroritzats com estem al xantatge de l'atur i l'exclusió sempre trobem bones excuses que ens disculpen. Mentre ho encarem soles serem totalment vulnerables a la voluntat dels empresaris i a la inseguretat i incertesa del mercat.

És per això que ens sorprèn quan veiem la dignitat d'unes persones que han sigut capaces d'anar totes a una, que han sigut capaces de no tenir excuses, de no abaixar el cap. És per això que apel·lem a la solidaritat amb totes aquelles que ens mostrin un camí diferent a l'habitual, un camí que cridi orgullós el que significa estar juntes, recolzar-nos, respectar-nos, un camí que ens mostri com la comunitat pot vèncer la por i la soledat.

Sota les seves lleis, les seves normes sempre estarem soles davant el perill que facin amb nosaltres el que vulguin. Quan ens organitzem, quan comprem que els interessos i les necessitats de cada una ho són de totes nosaltres, quan entenem que juntes sempre som més fortes que soles, aleshores podem començar a vèncer la por, la inseguretat, la tristesa, la soledat.

SOLIDARITAT AMB LES TREBALLADORES DE L'AUDITORI

BOICOT A LAIE

**CONTRA LA SOLEDAT QUE ENS IMPOSA EL CAPITALISME:
TOTES A UNA**